

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Clariss. Ervditissimoqve viro Pet. Francisco Chiffletio Soc. Iesv Presbytero
Stephanvs Balzivs Tutelensis S. P. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14678

Opusculum Agobardi de privilegio
& jure sacerdotij, quod habetur in Bibl.
Patrum pag. 1223. in MS. quem vidi co-
dice inscribitur, *Epistola Agobardi Epif-
copi Lugdunensis, de sacerdotij dignitate,
ad Barnardum Viennensem Archiepisco-
pum. Barnardo Agobardus, &c.* Sic & in
Ecclesia Viennensi, & in Ecclesiis Ro-
manensi & Ambroniacensi quas funda-
vit, constanter scribitur *Barnardus*, non
autem *Bernardus*.

~~~~~
CLARISS. ERUDITISSIMOQUE
viro PET. FRANCISCO CHIFFLETIO
Soc. IESV Presbytero STEPHANVS
BALVZIVS Tutelensis S. P. D.

ACCEPI his festis Paschalibus
suavissimas & humanissimas lite-
ras tuas, Vir eruditissime, datas Divione
VIII. Kal. Aprilis, & in eodem fascicu-
lo, librum Agobardi Archiepiscopi Lug-
dunensis contra quatuor libros Amala-
rij Abbatis, quem ad me mitti postula-
veram prioribus meis ad te literis. Ita-
que nihil mihi reliquum est, in hac qui-
dem parte, quam ut gratias tibi agam
pro hoc beneficio tam lubenter ac dili-

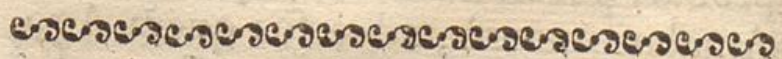
genter præstito. Tenes enim illud Seneca: *Bis dat, qui citò dat.* Ago igitur atque habeo gratias quàm possum maximas; semperque meminero singularis istius tuæ humanitatis, donec spiritus hos reget artus. In editione autem operum Agobardi, quam paro, publicè profitebor, id quod antea quoque pollicitus sum, hoc opus Agobardicum tua cura repertum esse, ac mecum peramanter communicatum præcipiti quodam studio, ut in publicum edi posset. Ceterùm quòd de auctoris stilo ac genio meum vis iudicium esse, ac si postulares, tu, inquam, qui unus multorum rectiùs de ijs rebus censere potes pro tua summa eruditione; ostendis tu quidem virtutem tuam esse supergressam vitium plerisque cordatis etiam viris commune, ut obscientiam inflentur, juxta observationem Apostoli; sed tamen eodem tempore oneras verecundiam meam. Novi enim me; & omnino persuasum habeo, neminem hodie esse, eorum nimirum, qui hæc studia tractant, cui non concedere debeam; multò magis tibi, viro sine controversia eruditissimo. Amplector itaque lubens iudicium ipse tuum, & pedibus, ut aiunt, in sententiam tuam

transeo. Quòd autem admones, vidisse te codicem MS. libri ejusdem Agobardi de dignitate Sacerdotij, velim ex te scire, an variantes lectiones adnotaveris. Et si id fecisti; cumulabis sanè beneficium mihi præstitum, si hanc quoque vigiliarum tuarum partem mecum communicaveris. Nam quòd ais, Archiepiscopum illum Viennensem, cui Agobardus inscripsit librum de dignitate Sacerdotij, non Bernardum, ut nunc vulgò scribitur, sed Barnardum constanter nominatum legisse te in veteri codice MS. & in veteribus membranis; id mirum forsitan videri posset, cum in codice MS. Papij Massoni constanter vocetur Bernardus, nisi constaret non tam librorum vitio id factum, quàm propter affinitatem literarum A & E in hujuscemodi nominibus, id quod multis exemplis probari potest ex illa antiquitate. De Amalario porrò, adversus quem Agobardus scripsit librum à te missum, velim scire, cujusnam monasterij Abbas fuerit. Neque enim memini legisse me, eum fuisse Abbatem, sed tantùm Diaconum. Verùm cum ita doceat codex MS. Bonævallensis, planè necesse est affirmare Abbatem quoque alicubi fuisse; præfer-

tim cū in codice M S. Bibliothecæ
Thuanae, quem laudat Vir clarissimus
Philippus Labbeus, ita disertè scriptum
sit: *Tomus Amalarij Abbatis de divinis
Officiis.* Et sanè magna erat ejus fama in
palatio Ludovici Pij, & Ludovicus eum
plurimi faciebat, ut patet ex ipsomet
Amalario & ex Ademaro Cabanensi.
Itaque fieri tum facillimè potuit ut ei
Ludovicus monasterium quoddam
committeret, pro more illius seculi. Si
quid ergo hujuscemodi repereris; oro te,
Vir humanissime, ut ad me mittas quic-
quid id erit. Nam editionem hanc Ago-
bardicarum lucubrationum valde cupio
esse perfectissimam, quantum in me erit.
Vale, Vir clarissime & eruditissime; &
ut tute occœpisti, sic amare perge. Lu-
tetia Parisiorum VIII. Idus Aprilis
M. DC. LXV.

REVERENDO ET PERQVAM
erudito Viro STEPHANO BALVZIO
PETR. FRANCISCVS CHIFFLETIVS S.

GAUDEO, Vir eruditissime, per-
venisse ad te, sed & gratum tibi
accidisse munusculum meum, Agobardi